

ikke varsler godt for Ministeriets fremtidige Arbejde. Om det er muligt for Ministeriet at overleve det ret mange Dage, maa jo nu Tiden vise. Mig forekommer det, at Ministeriet efter de Erklæringer, den ærede Statsminister her har afgivet, maa føle sig i en overmaade svag Stilling.

Endnu skal jeg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister, der var glad ved den Tilslutning, han havde faaet hos mig, idet jeg sagde, at han kun havde gjort, hvad hans Pligt var. Ja, kan han nøjes med dette, være glad ved dette, indkassere det som en Tilkendegivelse af, at han i enhver Henseende har sine Ting i Orden, saa for mig gerne. Jeg har ikke villet sige den højtærede Justitsminister noget egentlig ubehageligt med mine Bemærkninger. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at for ganske kort Tid siden, nogle faa Timer, før Lovforslaget blev forelagt her paa det høje Tings Bord, havde den højtærede Justitsminister den Opfattelse, at en Undersøgelse ikke saadan uden videre kunde finde Sted, den maatte have sin Tid, nu kom der jo en ny Ledelse i Banken, og saa maatte denne nye Ledelse tage Bestemmelse derom. Jeg tror, den højtærede Justitsminister, presset af den offentlige Mening, rimeligvis ogsaa presset af den Stemning, der er indenfor hans eget Parti, er blevet stillet overfor den Situation, at det var umuligt for ham at undgaa at fremsætte Lovforslaget, som her ligger paa Tingets Bord. Jeg er tilfreds med, at dette Lovforslag foreligger. Jeg tror, det foreligger som en bydende Nødvendighed, og det er ogsaa mit Haab, at det kan blive vedtaget i en saadan Form, at Parterne, der skal vedtage det, kan være tilfredse med det og vedtage det i Tillid til, at det virkelig kan blive et Redskab, som kan bruges til at skaffe fuld Klarhed over Skyldspørgsmaalet i denne for Landet saa bedrøvelige Sag.

Rode: Den højtærede Statsminister benyttede en ikke ganske ringe Tid til at forklare, hvorfor det havde været nødvendigt at gennemføre den midlertidige Ordning i Juli Maaned, hvorfor det havde været umuligt at gaa til en generel Ordning, og hvorfor det havde været ugørligt at sætte den øvrige Regering og Rigsdagen ind i, hvad der da forelaa. Jeg tror ikke, at den højtærede Statsminister ved noget af, hvad han her udviklede; overbeviste nogen som helst i denne Sal. Naar den højtærede Minister endogsaa sagde, at der end ikke havde været Tid til at gennem-

gaa Bankinspektørens Beretning, saa maa han dog ikke tro, at han kan faa nogen til at acceptere en saadan Paastand. Den 8. og 9. Juli foregik disse Forhandlinger, men den højtærede Handelsminister har jo ikke faaet Bankinspektørens Beretning den 8. Juli. (*Handelsministeren* [Tyge Rothe]: Jo). Det er blevet mig sagt, at den er givet den højtærede Minister nogle Dage før. (*Handelsministeren* [Tyge Rothe]: Nej). Men, selv om den er givet den højtærede Minister den 8. Juli, er der dog ingen, som er i Tvivl om, at den højtærede Minister var i Stand til at gennemgaa denne Beretning i Løbet af de 48 Timer, hvori disse Forhandlinger har staaet paa. Dernæst er det ganske klart, at naar den højtærede Minister siger, at der ikke var Tid til at sætte de øvrige Ministre ind i denne Sag, saa kan det gaa, for saa vidt det drejer sig om den Søndag Aften, da der blev taget en Beslutning, men det kan ikke gaa for hele den Tid, der forløb fra det Øjeblik, man begyndte Forhandlingerne om Lørdagen, indtil man sluttede Søndag Aften. I Løbet af de to Døgn var der selvfølgelig Tid til at sætte Ministrene ind i Sagen. Naar endelig den højtærede Minister til sidst meddeler, at han ikke har givet nogen af sine Kolleger Oplysning om Bankinspektørens Beretning — altsaa end ikke den kongelige Bankkommissær for Nationalbanken har han givet nogen Meddelelse om Bankinspektørens Beretning før for et Par Dage siden —, saa maa jeg spørge: Hvad er det dog for Tilstande, der er i dette Ministerium? Man tænke sig f. Eks., at to af Nationalbankens Direktører vilde sige: Ja, jeg og denne Kollega kan kende denne Bankinspektørsberetning, men det gaar ikke an at meddele de andre Direktører i Nationalbanken denne Beretning. Det er en fuldkommen umulig Tilstand, der her skildres. Jeg ved ikke, om den højtærede Statsministers Kolleger accepterer saadanne Tilstande, eller om Partiet accepterer saadanne Tilstande, men jeg kan forsikre den højtærede Statsminister om, at den høje Rigsdag og den hele Offentlighed kan ikke acceptere saadanne Tilstande.

Dernæst erklærer den højtærede Statsminister, at ved at vente har man opnaaet meget. Nu er Offentligheden forberedt, siger endogsaa den højtærede Minister, ved det stærke Fald i Landmandsbankens Aktier. Altsaa den Omstændighed, at Kursen fra den 8. Juli — hvor den for øvrigt var dalet adskilligt i længere Tid ned til 110 —, efter at en Erklæring udsendt af de højeste Myndigheder paa dette